



Сборник съдебна практика

Дело T-136/15

**Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE
срещу
Европейски парламент**

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Покани за предоставяне на оферти по всички лотове на обществена поръчка — Отказ за предоставяне на достъп — Липса на индивидуално и конкретно разглеждане на документите, до които е поискан достъп — Изключение, свързано със защитата на обществената сигурност — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси — Изключение, свързано със защитата на частния живот — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решение — Обща презумпция — Неразумно работно натоварване“

Резюме — Решение на Общия съд (четвърти състав) от 14 декември 2017 г.

1. *Институции на Европейския съюз — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Стриктно тълкуване и прилагане — Задължение на институцията да извърши конкретна и индивидуална проверка на документите — Обхват — Изключение от задължението — Възможност за позоваване на общи презумпции, приложими за определени категории документи — Граници*

(член 4 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Институции на Европейския съюз — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Защита на процеса на вземане на решения — Условия — Конкретно, действително и сериозно засягане на посочения процес — Обхват*

(член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

3. *Институции на Европейския съюз — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Защита на търговските интереси — Приложно поле — Оферти, подадени от оференти по обществена поръчка — Включване — Обща презумпция за прилагане на изключението от правото на достъп — Приложимост на презумпцията към покани за представяне на оферти, изготвени от възлагащия орган в изпълнение на рамков договор — Изключване*

(член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

4. *Обществени поръчки на Европейския съюз — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Решение за отхвърляне на оферта — Заявление за достъп до документи — Приложимост на Регламент № 1049/2001 относно достъпа до документи*

(Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета и член 102 от Регламент № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета)

5. *Институции на Европейския съюз — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Защита на търговските интереси — Приложно поле — Покани за представяне на оферти, изготвени от възлагащия орган в изпълнение на рамков договор — Изключване*

(член 4 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета и член 102 от Регламент № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета)

6. *Институции на Европейския съюз — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Задължение на институцията да извърши конкретна и индивидуална проверка на документите — Проверка, оказваща се особено обременителна и неразумна — Дерогация от задължението за извършване на проверка — Ограничен обхват — Доказване в тежест на институцията — Задължение на институцията да съгласува действията си със заявителя*

(член 7, параграф 3 и член 8, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

7. *Институции на Европейския съюз — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Задължение на институцията да извърши конкретна и индивидуална проверка на документите — Проверка, оказваща се особено обременителна и неразумна — Понятие*

(член 7, параграфи 1 и 3 и член 8, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

8. *Институции на Европейския съюз — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Задължение на институцията да извърши конкретна и индивидуална проверка на документите — Неразумно работно натоварване — Задължение на институцията да съгласува действията си със заявителя — Граници — Липса на сътрудничество от страна на заявителя*

(член 6, параграф 3, член 7, параграфи 1 и 3 и член 8, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 37, 38, 47 и 48)

2. Вж. текста на решението.

(вж. т. 58)

3. В областта на публичния достъп до документи Съдът е признал съществуването на общи презумпции, приложими към категории документи поради тяхното естество, включително що се отнася до офертите на оферентите в рамките на изпълнението на обществени поръчки. Все пак, що се отнася до поканите за представяне на оферти, изпратени от институция на оференти,

с които тя е сключила рамков договор, никаква обща презумпция за засягане на търговските интереси не може да бъде обоснована нито със съдебната практика относно достъпа до офертите на оферентите, нито по-общо — с тази относно процедурата по контрол на държавните помощи и относно концентрацията на предприятия. Всъщност делата, по които е установена съдебната практика в областта на държавните помощи и в областта на концентрацията на предприятия, имат една обща характеристика, а именно съществуването в специфична правна уредба, различна от Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, на правила, които ограничават конкретно достъпа до преписката или до поисканите документи както по отношение на лицата, така и по отношение на самата информация.

В това отношение, за разлика от обявлението за поръчка и от обявлението за възлагане на поръчката поканата за представяне на оферти, изготвена от възлагащия орган в изпълнение на рамков договор, не е предмет на каквато и да е конкретна разпоредба на Регламент № 966/2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, или на Регламент № 1268/2012 относно правилата за прилагане на Регламент № 966/2012, която разпоредба би определила конкретно или би ограничила информацията, която се съдържа в поканата и която трябва или може да бъде съобщена от възлагащия орган на оферентите или на останалите кандидати.

Освен това съответната институция не може да твърди, че оповестяването на поканите за предоставяне на оферти би могло да засегне нейните собствени интереси, тъй като би могло да разкрие нейния „профил на купувач“ на пазара. Всъщност дори оповестяването на съотношението между подлежащите на изпълнение задачи и броя работни дни за изпълнението им да може да позволи на оферентите, в рамките на бъдещи обществени поръчки, да установят техниката за ценообразуване на посочената институция, обстоятелството, че тези оференти познават прилаганите в миналото цени за еквивалентни услуги, по-скоро би довело до положение на действителна конкуренция, отколкото до положение, в което конкуренцията би била нарушена.

(вж. т. 62—65 и 71)

4. Тъй като Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията и Регламент № 966/2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, не съдържат разпоредби, предвиждащи изрично предимството на единия регламент спрямо другия, следва да се осигури прилагане на всеки един от тези регламенти, което да е съвместимо с това на другия регламент и да позволи по този начин тяхното съгласувано прилагане. Така принципът на прозрачност, посочен в член 102 от Регламент № 966/2012, трябва да се съчетае със защитата на обществения интерес, на законните търговски интереси на предприятията и на лоялната конкуренция.

(вж. т. 67)

5. За постигане на целта на правилата в областта на обществените поръчки на Съюза, която почива на ненарушено конкурентно начало, е важно възлагащите органи да не разкриват информация, свързана с процедурите за възлагане на обществени поръчки, чието съдържание може да бъде използвано за нарушаване на конкуренцията било в процедура за възлагане, която е в ход, било в последващи процедури. В това отношение икономически и технически обстоятелства, съдържащи се в офертите на оферентите, могат да обосноват отказа на съответната институция да предостави достъп до офертата на избрания оферент. Именно такъв е случаят, когато подобни оферти засягат специфичното ноу-хау на оферентите и допринасят за индивидуализирането на оферентите.

Положението обаче е различно, що се отнася до поканата за представяне на оферти, изготвена от възлагащия орган в изпълнение на рамков договор. Всъщност с оглед на естеството и на предмета на такава покана за представяне на оферти не може да се презумира, че подобен документ съдържа икономически и технически данни за изпълнителя или описва неговото специфично ноу-хау. Обратно на това, дадена покана за представяне на оферти, която изхожда от възлагащия орган, а не от изпълнителите, принципно съдържа описание на задачите, които възлагащият орган желае да бъдат изпълнени по силата на подписания с изпълнителя рамков договор. По принцип едва в отговор на тази покана за представяне на оферти изпълнителят предоставя детайли относно услугите, които счита, че може да предостави на възлагащия орган, както и профила на експертите, които може да предостави на разположение, и цената на неговите услуги.

(вж. т. 68—70)

6. Вж. текста на решението.

(вж. т. 78—82)

7. Що се отнася до заявление за достъп до документи, което изисква около 1500 документа да бъдат ръчно отделени от повече от 10 000 документа, разпределени в повече от хиляда папки и състоящи се от средно 12 страници всеки, което представлява общо поне 18 000 страници, следва да се направи извод, че индивидуалното разглеждане на всички документи, до които е поискан достъп, съставлява особено голяма работна натовареност за съответната институция.

Всъщност тази административна задача може да се приеме за неразумна, доколкото за разглеждането на всички документи, до които е поискан достъп, в стриктните срокове, наложени с член 7, параграфи 1 и 3, както и с член 8, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, е необходимо на много служители на пълно работно време да бъде възложено разглеждането на документите, до които е поискан достъп, в рамките на много генерални дирекции, и то единствено в интерес на заявителя. Следователно тези служители, които са назначени в рамките на съответната институция да изпълняват задачи в обществен интерес и чиито възнаграждения се заплащат с публични средства, повече не биха моли да изпълняват задачите си, които са им приоритетно възложени в посочения публичен интерес, и по този начин сериозно може да се наруши правилното функциониране на съответните служби. Поради това съответната институция е имала право да претегли, от една страна, правото на публичен достъп до документите, и от друга страна, произтичащата от него работна натовареност, за да защити интереса от добра администрация.

(вж. т. 84 и 90—92)

8. Що се отнася до задълженията на институция, сезирана със заявление за достъп до голям брой документи, да направи опит да се споразумее със заявителя и да намери по-малко обременителни алтернативи, когато заявителят демонстрира подход, изцяло лишен от сътрудничество, и на два пъти чисто и просто отказва предложението на съответната институция за справедливо решение, при положение че е бил напълно в състояние да посочи кои от документите имат приоритет за него, посочената институция не е имала възможност да направи други конкретни предложения в рамките на стриктния срок съгласно Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, които са можели да дадат възможност за предоставяне поне на частичен достъп до исканите документи, за да съвмести интереса на добрата администрация с този на предоставянето на публичен достъп до исканите документи.

При тези обстоятелства съответната институция е можела да изтъкне неразумна натовареност като мотив да откаже да разгледа конкретно и индивидуално всички документи, до които е поискан достъп, без да бъде длъжна, при липсата на други възможности, да излага подробно в решението си причините, поради които тези други възможности също предполагат неразумно работно натоварване. Следователно съответната институция е можела да откаже изцяло достъпа до тези документи, без да е необходимо да бъде приканвана да представи копие от документите, които действително е разгледала.

(вж. т. 100 и 102)